

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พฤติกรรมความปลอดภัยกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัท วีเชิร์ฟ โลจิสติกส์ จำกัด” มีพนักงานเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 197 คน ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังนี้

ลักษณะทั่วไป พบว่า พนักงานทั้งหมดเป็นเพศชาย และส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็น ร้อยละ 44.20 ทำงานอยู่ในฝ่ายการผลิต คิดเป็นร้อยละ 39.00 มีอายุงานอยู่ระหว่าง 1 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.80 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปวส. ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 44.20 มีสถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 86.80 มีระดับรายได้ 15,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 76.10 และพนักงานส่วนใหญ่นั้นไม่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 67.50

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกเป็นหน่วยงาน พบว่า พนักงานฝ่ายผลิต พนักงานฝ่ายซ่อมบำรุง และพนักงานฝ่ายขายมีระดับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกเป็นหน่วยงาน พบว่า พนักงานฝ่ายผลิต พนักงานฝ่ายซ่อมบำรุง และพนักงานฝ่ายขายมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

คุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกเป็นหน่วยงาน พบว่า พนักงานฝ่ายผลิต พนักงานฝ่ายซ่อมบำรุง และพนักงานฝ่ายขายมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลการวิจัย

ตาราง 5.1 แสดงสถิติที่ใช้ และผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 : ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 : พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน	Pearson Correlation	ยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้อภิปรายไว้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาแยกเป็นฝ่าย พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต พนักงานฝ่ายซ่อมบำรุง และพนักงานฝ่ายขาย มีระดับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าองค์กรควรต้องเพิ่มการดูแลและสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานกับพนักงานเพิ่มมากขึ้น
2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการส่งเสริมหรือพัฒนาเพิ่มเติมทั้งนี้ เพราะเมื่อพนักงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยที่สูงขึ้นก็จะช่วยลดต้นทุนขององค์กรในการดูแลสุขภาพพยาบาลให้กับพนักงาน ดังนั้นองค์กรจึงควรรักษาและปลูกฝังคุณสมบัติในการทำงานที่ถูกวิธีและปลอดภัยให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ
3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกออกเป็นด้านๆ พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วม ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่น และด้านสิทธิของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทางองค์กรควรจะต้องให้ความสำคัญด้วยการดูแลและเอาใจใส่เพิ่มมากขึ้น

สมมติฐานที่ 1 ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน

ผลการวิจัย พบว่า ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผลงานวิจัยของ โคเฮน และ วิลส์ (Cohen and Wills, 1985) และกาญจนา บุญทับ (2534) ที่พบว่าแรงสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของหญิงตั้งครรภ์ ทั้งนี้เนื่องจากความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร จะเป็นตัวกระตุ้นให้พนักงานมีการแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เพราะเมื่อองค์กรโดยผู้บริหารงานระดับสูงได้ให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัย จึงส่งผลให้พนักงานเหล่านั้นมีความตระหนักในเรื่องความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย โดยพนักงานจะมองว่าเป็นการช่วยสร้างภาพลักษณ์ในการทำงานที่ดีและปลอดภัยให้กับองค์กร

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติงานต่างๆ ของพนักงานจะถูกเฟ้นมองโดยผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะมีผลต่อการพิจารณาเพื่อให้สวัสดิการและความก้าวหน้าในงานให้กับพนักงาน ดังนั้นเมื่อองค์กรได้มีการมุ่งเน้นในเรื่องความปลอดภัย จึงทำให้พนักงานพยายามที่จะกระทำ และแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ดังนั้นเมื่อพนักงานมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงขึ้นก็จะส่งผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานที่พนักงานจะได้รับสูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร โดยเมื่อพิจารณาแยกเป็นฝ่าย พบว่าพนักงานฝ่ายผลิต พนักงานฝ่ายซ่อมบำรุง และฝ่ายขาย มีระดับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กร อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น องค์กรควรจะต้องเพิ่มการดูแลด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานกับพนักงานฝ่ายผลิต พนักงานฝ่ายซ่อมบำรุงและพนักงานฝ่ายขาย

2. จากผลการวิจัยที่พบว่าระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาแยกออกเป็นด้านๆ พบว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ด้านโอกาสในการพัฒนาสมรรถภาพ

ของตนเอง ด้านความเป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้านการได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วม ด้านความสมดุลระหว่างชีวิตงานกับชีวิตด้านอื่น และด้านสิทธิของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทางองค์กรควรจะต้องให้การดูแลและเอาใจใส่เพิ่มมากขึ้น

3. จากผลงานวิจัยที่พบว่า ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานขององค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน ดังนั้นองค์กรจึงควรให้การสนับสนุนในเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ

4. องค์กรจึงควรมีการปลูกฝังและให้ตระหนักถึงปัญหาเรื่องความปลอดภัยและอุบัติเหตุจากการทำงาน แล้วอย่าเตือนให้พนักงานปฏิบัติงานด้วยวิธีการที่ปลอดภัย

5. องค์กรควรมีนโยบายส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน โดยการสร้างเสริมจิตสำนึกความรู้และความเข้าใจให้กับพนักงานทุกคนและทุกระดับ โดยเฉพาะเมื่อผู้บริหารมีความรับผิดชอบในเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานและถือปฏิบัติเช่นเดียวกับการบริหารงานด้านอื่นๆ แล้ว คาดได้ว่าพนักงานระดับปฏิบัติการจะได้รับการคุ้มครองดูแลทั้งทางด้านการป้องกันอุบัติเหตุและส่งเสริมสุขภาพอนามัย จึงยังผลทำให้เกิดความร่วมมือในการดูแลให้สถานที่ปฏิบัติงานนั้นมีความปลอดภัยตามไปด้วย

6. ควรส่งเสริมงานด้านความปลอดภัย โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร เพราะเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแสดงว่าต้องมีบางสิ่งบางอย่างผิดปกติในระบบงาน ดังนั้นจึงต้องรู้และควบคุมสิ่งที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุรวมทั้งสภาพร่างกาย จิตใจของพนักงาน

7. ควรศึกษาถึงตัวแปรอื่นที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน เช่น แรงจูงใจในการทำงาน เวลาในการทำงาน (กะในการปฏิบัติงาน) และวัฒนธรรมองค์กร เป็นต้น เพื่อให้ทราบว่าตัวแปรอื่นๆ มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานและคุณภาพชีวิตในการทำงานหรือไม่ อย่างไร

8. ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาไปในโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ต่อไป